

אין פתרונות פשוטים

עופר קרול

במקומן, כי כפי שנאמר אין בהן ראייה כוללת, אלא ראייה של הדלק בלבד.

כל המדדים חשובים. מייחשתיה ושטח המחיה, הבוץ או המרבץ היבש, האיוורור והצינור בקיץ, הטילוף כאשר צריך ולא לפי תאריך (אם בכלל).

כלי עזר אלקטרוניים לגילוי ייחומים ותחלואה שווים בהשקעה במידה שיש נהג אמין ליד ההגה שיודע להפיק מהם את התועלת, כמו שבמטוס המודרני צריך טייס יותר משכיל ומיומן.

שעורה מצ'רנוביל, כופתיות מבולגריה, שבר תירס מאמריקה ולפתית מסין והודו יתכן ויוחילו את המזון ב־30-40 אג' ליום. האם זה כדאי? האם אין שום סיכון? והאם ההזלה הזאת שהיא כללית לכל רוחב הענף לא תפחית במחיר המטרה ולא תישאר ברפתות, כי הביקוש לחלב אינו גמיש במיוחד.

תוספים שמייקרים את המנה ב־20-30 אג' עשויים להוסיף לתמורה כמו דלק המטוסים למטוס ולכן, בחינת המנה רק לפי מחירה עשויה להכשיל ונדרשת בחינה מורכבת יותר, שעיקרה ראייה כוללת של הממשק ובעלי־החיים בהתאמתם למזון שנבחר.

ומעל לכל, כנראה שאין רק פתרון אחד וצריך, כמו שמקובל גם בנושאים אחרים, להתאים לכל סיר את המכסה המתאים לו. זה קשה אבל בהחלט מעניין ובעל אתגר.

מספר גורמים חוברים יחד כאשר רוצים להגיע מנקודה אחת לאחרת. הכביש צריך להיות סלול היטב וללא מהמורות, העיקולים והמחלפים ייבנו במתינות וברוחב מתאים, האספלט יתוחזק בתדירות, כמו גם התמרורים ויתר סימני הדרך.

הרכב יהיה אמין, יציב ומטופל בזמן להחלפת שמנים, אויר בצמיגים, נוזלים במצבר ומגבים שלמים.

הנהג ילמד ויעבור טסט אמין בתנאי דרך משתנים, כי בכביש גם נהגים אחרים. מלפנים, מאחור וממול.

הדלק שייבחר צריך להיות מותאם לתנאים המוקדמים. לא יינתן דלק מטוסים לטרקטור וסולר למטוס סילון.

שיקולים בהרכב המנה ברפת לא משוחררים משיקולי ממשק, מבנים, חצרות, צינור, איוורור, טילוף ועוד אי־אלה מגבלות ממשק.

אסיף היבול (החליבה) נמסר לעתים לידיים הפחות מיומנות. דלקות ותאים סומטיים ישפיעו על התוצאה יותר מאשר כל פעולות ההכנה המוקדמות.

התשתית, בגנטיקה ובגידול העגלה ישפיעו לעתים יותר מאשר המזון הטוב ביותר. כמו בדוגמת דלק המטוסים והטרקטור.

שאלות כמו למה בהרכב מנה דומה יש לו יותר חלב ממני, או, אולי ניתן מנה כמוהו ויהיה לנו חלב כמוהו – שאלות אלה לא תמיד